

78. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật du hóa ở nước Câu-tát-la, trở về khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Có Bà-la-môn tên Phẩn Liệt, nghe Đức Thế Tôn du hóa từ nước Câu-tát-la trở về nước Xá-vệ nơi khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc. Vị ấy tự nghĩ: “Ta nên đến gặp Sa-môn Cù-đàm, ông ấy nói gì, ta sẽ nói ngược lại.”

Bà-la-môn ấy nghĩ thế rồi, bèn đi đến chỗ Đức Phật. Bấy giờ có ngàn ức người vây chung quanh Thế Tôn để nghe giảng pháp. Thế Tôn từ xa thấy vị Bà-la-môn kia đi tới, liền im lặng không nói nữa.

Bà-la-môn đến chỗ Đức Phật, hỏi:

– Vì sao không nói pháp, ta muốn nghe.

Đức Thế Tôn liền nói kệ:

*Kẻ tìm câu lỗi người
Ý muốn chê chỗ dở
Tâm người không thanh tịnh
Phẫn nộ luôn tức tối
Có nghe pháp Phật dạy
Không bao giờ hiểu rõ
Tùy thuận, xa tranh cãi
Tì bỏ tâm bất tín
Xa lìa những não hại
Và tư tưởng ganh ghét
Người nào được như vậy
Ta vì họ giảng pháp.*

Bà-la-môn tự nghĩ:

– Sa-môn Cù-đàm đã biết tâm niệm của ta.

Ông ta liền đứng dậy lễ Phật, thưa:

– Con thật có lỗi, đã có ý nghĩ bất thiện, cầu mong Thế Tôn cho con sám hối.

Thế Tôn vì thương xót nên nhận sự sám hối này. Phẩn Liệt hoan hỷ, đánh lễ rồi cáo từ.

M

79. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Bấy giờ có thanh niên tên Vô Hại đến chỗ Phật thăm hỏi về sức khỏe, sau khi thăm hỏi, ngồi qua một bên, bạch Phật:

–Thưa Cù-đàm, tôi tên Vô Hại, vậy nhờ tên này có được vô hại không?

Đức Phật dạy:

–Thân, khẩu, ý của người đều không sanh hại, nên mới gọi là vô hại.

Thế Tôn nói kệ:

*Thân, miệng và ý
Đều không hủy hại
Thế nên gọi người
Tên là Vô Hại.*

Đức Phật dạy như vậy, các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều hoan hỷ phụng hành.

M

80. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Vào sáng sớm, Đức Thế Tôn đắp y cầm bát vào thành Xá-vệ, theo thứ lớp khát thực, đến nhà đại Bà-la-môn Bà-la-đột-la-xà.

Khi ấy Bà-la-môn rửa tay thật sạch, nhận lấy bát của Phật đặt đầy thức ăn thơm ngon, dâng lên Thế Tôn.

Ngày thứ hai, ngày thứ ba, Thế Tôn cũng lần lượt khát thực đến nhà Bà-la-môn Bà-la-đột-la-xà. Bà-la-môn này nghĩ: “Nay Sa-môn đã cạo bỏ râu tóc này thường đến đây khát thực, như người quen cũ của ta”.

Bấy giờ Đức Phật biết ý nghĩ của Bà-la-môn ấy nên nói kệ:

*Trời mưa luôn nhiều trận
Ngũ cốc nhiều loại chín
Đạo nhân thường khát thực
Đàn việt thường cúng dường.
Thường thường sanh cõi trời
Thường luôn thọ quả báo
Phụ nữ thường mang thai
Luôn thường sanh con cháu
Thường thường vắt sữa bò
Thường luôn được tô lạc
Nhiều lần thọ đời sống
Nhiều lần bị diệt tận
Nhiều lần về cõi chết
Nhiều lần buồn khổ não
Lại nhiều lần bị thiêu
Nhiều lần chôn nơi mộ
Cắt đứt đường sanh tử
Thì đừng mọi lưu chuyển
Nếu không còn tái sanh
Và không còn chết nữa
Không còn phải khổ ưu
Và không còn than khóc.*

*Khi ấy Bà-la-môn
Nghe nói kệ này xong
Tâm sanh tín tối thượng
Rất hoan hỷ, vui mừng
Liền lấy bát Thế Tôn
Đặt đầy thức ăn ngon
Muốn dâng lên Đức Phật
Phật không nhận bát này
Ngài không nhận cúng dường
Sau khi giảng kệ pháp.*

Bà-la-môn bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thức ăn con cúng dường dâng lên Như Lai, Thế Tôn không nhận, sẽ đem cho ai?

Phật dạy:

–Ta không thấy Sa-môn, Bà-la-môn, hoặc Ma, Phạm nào ăn thức ăn này mà có thể tiêu hóa được. Nên bỏ thức ăn này vào chỗ nước không có trùng, chỗ cỏ xanh không có trùng.

Bà-la-môn vâng lời Phật dạy, đem thức ăn ấy bỏ vào nước không trùng. Ngay khi đó lửa khói bốc cháy, nước sôi khuấy động phát ra tiếng kêu to.

Bà-la-môn nhận xét:

–Sa-môn Cù-đàm thị hiện thần túc thật là hy hữu, với một chút thức ăn vẫn tạo ra những thần biến.

Thấy sự việc ấy xong, vị ấy trở về gặp Đức Phật, đánh lễ dưới chân, bạch:

–Cầu mong Thế Tôn cho phép con xuất gia.

Phật dạy:

–Thiện lai Tỳ-kheo!

Vị ấy râu tóc tự rụng, thân mặc pháp y, trở thành Sa-môn, đặc giới cụ túc. Vị Tộc tánh tử ấy tin chắc nhà ở đời chẳng phải là nhà đích thực nên bỏ nhà học đạo, ngày đêm tinh tấn, chánh niệm tỉnh giác, chí niệm kiên cố luôn thể hiện rõ, việc làm đã xong, phạm hạnh đã lập, tự thân tác chứng, không còn thọ thân sau, thành A-la-hán, tâm đạt giải thoát.

81. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Trong thành Xá-vệ, Bà-la-môn nữ là Bà-tư-tra phát tâm thanh tịnh, tin Phật, Pháp, Tăng; tận tín quy y Tam bảo, đối với Khổ, Tập, Diệt, Đạo không còn nghi ngờ, thấy được diệu lý Tứ đế, chứng quả thứ nhất, nhận rõ các pháp bình đẳng.

Chồng cô ta là Bà-la-môn Bà-la-đột-la-xà. Đang quỳ gối dưới đất làm việc cho chồng, cô tự đứng dậy chấp tay hướng về chỗ Phật, nói lên:

–Nam-mô Phật-đà Như Lai Chí Chân Chánh Đẳng Giác, màu sắc vàng ròng, hào quang một tầm, thân thể đoan chính như cây Ni-câu-đà, thuyết pháp đệ nhất, vị Tiên thánh giải thoát thế hùng thứ bảy, Đức Thế Tôn của con.

Khi nghe vợ nói lời ấy, người chồng Bà-la-môn lòng rất phẫn nộ, lên tiếng mạt ly:

–Người là kẻ điên cuồng Chiên-đà-la. Ai đã bỏ thuốc độc cho kẻ Chiên-đà-la ngu si này. Chẳng có ai quá ư hạ tiện như người cả. Người đối với hàng đại Bà-la-môn giỏi Tam minh không chịu cung kính, lại đi kính lễ kẻ đầu cao nhọn, gậy óm đen thui ấy. Người lại hết sức tán thán vị Sa-môn ấy như là Da-na-la-diên đoạn nhân chủng. Nếu người quá tin tưởng nơi họ thì ngay bây giờ ta thỉnh thầy người đến bàn luận cùng ta.

Người vợ trả lời:

–Thiếp chưa bao giờ thấy Sa-môn, Bà-la-môn hoặc Trời, Ma, Phạm nào có thể tranh luận với Đức Phật.

Người vợ lại nói:

–Nam-mô Phật-đà Như Lai Chí Chân Chánh Đẳng Giác, sắc tướng như vàng ròng, thân thể đoan nghiêm, hào quang một tầm, như cây Ni-câu-đà, thuyết pháp bậc nhất, Bạc Thế hùng giải thoát Tiên thánh thứ bảy, Đức Thế Tôn của con.

Ông có thể đi tới chỗ Phật đi!

Bà-la-môn bèn đến gặp Đức Phật, sau khi thăm hỏi, ngồi qua một bên, nói kệ hỏi:

www.daitangkinh.org

*Phá bỏ vật gì được ngủ yên?
Dứt được pháp gì khỏi lo buồn?
Có một pháp gì trừ diệt chết?
Sa-môn Cù-đàm giảng cho ta.*

Thế Tôn nói kệ đáp:

*Phá bỏ phần nộ được ngủ yên
Trừ được phần nộ khỏi lo buồn
Phần nộ đối thân gây chết hại
Như vậy mọi người cần phải biết
Diệt trừ sân hận thánh ngợi khen
Diệt hết phần nộ không lo buồn.*

Đức Phật vì vị Bà-la-môn ứng cơ thuyết pháp, chỉ dạy khiến cho vui mừng, đạt lợi ích. Ngài lần lượt giảng dạy các pháp về bố thí, trì giới, sanh thiên, dục là bất tịnh, nguồn gốc của khổ não, giải thoát là an lạc, chỉ dạy rộng những pháp toàn thiện, thanh tịnh.

Bà-la-môn nghe lời Phật dạy, tâm mở ý thông, hết sức hoan hỷ.

Đức Phật biết chàng thanh niên này tâm ý đã điều hòa, bày tỏ sự hoan hỷ vô cùng, ấy là tâm không còn nghi ngờ, có thể thọ trì giáo pháp, nên Ngài giảng dạy giáo pháp có thể lãnh hội được, như pháp của chư Phật là giảng bốn Thánh đế: Khổ, Tập, Diệt, Đạo, giảng giải rộng.

Bà-la-môn Đột-la-xà nghe lời Phật dạy, như tấm vải trắng dễ nhuộm màu, ngay tại chỗ ngồi lãnh hội bốn chân đế, thấy rõ các pháp, đạt đến cảnh giới chân thật của pháp, vượt qua bờ nghi ngờ, bằng khả năng của mình, đắc vô sở úy, liền rời chỗ ngồi, chấp tay hướng Phật, bạch:

–Thưa Thế Tôn, con đã thoát ly nghi ngờ, muốn quy y Phật, Pháp, Tăng bảo, nguyện trọn đời làm vị Ưu-bà-tắc, không sát sanh, không trộm cắp, không tà dâm, không nói dối, không uống rượu.

Vị Bà-la-môn ấy, ngay tại chỗ Phật, được lòng tin kiên cố, bèn lễ Phật rồi trở về nhà.

Người vợ thấy chồng về, vẫn tán thán Đức Phật như trước và hỏi:

–Thầy tôi như vậy, ông có nói chuyện với Ngài không?

Chồng trả lời:

–Ta không thấy Sa-môn, Bà-la-môn, Trời, Quỷ, Phạm nào trong thế gian này có thể luận nghị bằng Đức Phật.

Chồng lại bảo vợ:

–Hãy mang áo lại đây cho ta.

Người vợ đưa áo, chồng nhận lấy, đi đến chỗ Phật, lạy sát chân Phật, ngồi qua một bên, bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, cho con được xuất gia học đạo trong Phật pháp.

Đức Phật cho phép, sai một Tỳ-kheo, độ cho xuất gia.

Sau khi vị ấy xuất gia, sống theo pháp xuất gia, tự mình luôn tinh tấn, như trong kinh Bà-la-đột-la-xà đã nói... cho đến tâm được giải thoát, chứng A-la-hán.

Đức Phật dạy như vậy, các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy đều hoan hỷ phụng hành.

M

82. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Có một Bà-la-môn tên Ma-khư đến gặp Đức Phật, sau khi thăm hỏi, ngồi qua một bên.

Bấy giờ Ma-khư bạch Phật:

–Thưa Thế Tôn, hiện nay trong nhà con, nếu có một người đến, ba người đến, nhiều người đến, con đều bố thí cho họ. Thưa Đức Cù-đàm, con bố thí như vậy có được phước lớn không?

Đức Phật đáp:

–Thật có được phước lớn. Bố thí cho một người hay bố thí cho nhiều người, được vô lượng a-tăng-kỳ phước.

Bà-la-môn Ma-khư nói kệ:

*Nay con thích bày lễ
Bố thí và bố thí
Vì cầu được phước đức
Con xin hỏi Mâu-ni
Xin Phật giảng giải cho
Con xin thưa Thế Tôn
Cùng Phạm thiên, Đế Thích*

*Làm sao được giải thoát
Làm sao đến các nẻo
Làm sao đến Phạm thiên
Như thế nào lễ đúng
Và cúng tế thế nào
Được sanh cõi Phạm thiên
Sống lâu dài vô tận.*

Đức Thế Tôn nói kệ:

*Khi muốn lập tế đàn
Phải hoan hỷ bố thí
Làm thiện ba thời rồi
Nhờ thiện, tâm hoan hỷ
Tùy thiện, an tâm thí
Đều xa lìa lỗi lầm
Khéo trừ sạch tham dục
Đoạn được dục, giải thoát
Nếu tu Từ vô lượng
Gọi là tế đầy đủ
Liền được tâm trọn vẹn
Được sanh vào nẻo thiện
Người tế đàn như vậy
Gọi là tế chân chính
Được sanh cõi Phạm thiên
Thọ mạng rất lâu dài.*

Bà-la-môn Ma-khư nghe lời Phật dạy, làm lễ từ giả, hoan hỷ phụng hành.

M

83. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Khi ấy Bà-la-môn Sát-lợi Ba-la-tỳ-không, đến chỗ Phật, thăm hỏi rồi ngồi qua một bên, nói kệ:

Sát-lợi đã tu nhiều pháp khổ

*Vẫn không được tên là thanh tịnh
Bà-la-môn đọc ba Vị-đà
Như vậy được tên là thanh tịnh.*

Đức Thế Tôn nói kệ đáp:

*Ông cho là thanh tịnh
Kỳ thật là bất tịnh.*

Bà-la-môn hỏi Phật:

–Ngài giảng về đạo thanh tịnh, cũng giảng dạy về sự thanh tịnh vô thượng. Vậy thế nào là đạo thanh tịnh? Thế nào là thanh tịnh vô thượng?

Đức Phật nói kệ đáp:

*Khô sạch bùn lầy dục
Làm khô cả sân, si
Gọi là tịnh vô lượng
Chánh kiến, chánh tư duy
Chánh ngữ và chánh nghiệp
Chánh mạng cùng chánh chí
Chánh niệm và chánh định
Pháp này, Bà-la-môn
Gọi là đạo thanh tịnh
Luôn luôn tập chánh quán
Thường thường tu chánh định
Pháp huy pháp chánh định
Đoạn trừ mọi tham dục
Và đoạn sân hận si.*

Vị Bà-la-môn nói:

–Ngài đã nói về con đường thanh tịnh, cũng nói về sự thanh tịnh vô lượng, nay tôi còn bận nhiều gia sự, xin từ giã trở về.

Đức Phật nói:

–Này Bà-la-môn, hãy làm việc đúng lúc!

Bà-la-môn nghe Phật giảng dạy, hoan hỷ làm lễ từ giã.

M

Kệ tóm lược:

*Đệ nhất A-tu-la
Ty-nghi, hai sân mạ
Phản liệt và Vô hại
La-xà, Bà-tư-tra
Ma khư và Sát-lợi
Đây gọi là mười loại.*

